

[Lisbet Hindsgaul.]

gennem denne Lovgivning skulde blive anerkendt som en samfundsnyttig og fuldgyldig Indsats.

Jeg er derfor den højtærede Forsvarsminister meget taknemmelig for, at Hjemmeværnslovgivningen giver Mulighed herfor, og jeg haaber, at den Placering, som vore frivillige kvindelige Lottekorps nu faar, maa medføre, at der stilles Opgaver fra Forsvarsmagtens Side, hvorigennem man fuldt ud vil drage Nytte af den omfattende Uddannelse og Dygtighed, som Danmarks Lotter efter min Mening saa afgjort er i Besiddelse af.

Jeg haaber fremdeles, at Staten vil vise sin Anerkendelse, saa at Lottekorpsene faar den økonomiske Bistand og militære Beskyttelse, som en ligestillet Afdeling, undergivet Forsvarsmagten, maa have. Det har i Aarenes Løb givet Anledning til Bekymring hos den ansvarlige Ledelse af Danmarks Lottekorps, at man fra Statens Side tog imod den frivillige Arbejdsindsats, de økonomiske Ofre og alt, hvad Uddannelsen ellers krævede, og til Gengæld end ikke kunde tilbyde en almindelig Beskyttelse, ogsaa økonomisk, om Uheld eller Ulykke skulde indtræffe under Arbejde eller Øvelse. Dette anfører jeg, fordi der efter min Mening er et naturligt Grundlag for Sammenligning med Hærens indkaldte Mandskab, og det har selvsagt stor Betydning for den Stilling, som Danmarks forskellige Lottekorps faar i denne Lovgivning, om man alvorligt vil overtænke dette. Vi betragter det som værende af stor og afgørende Betydning, at Lotterne nu faar de samme Beskyttelsesvilkår i en Krigssituation og ikke, som det hidtil har været Tilfældet, kun bliver betragtet som Civilpersoner med disses mere omfattende Risiko. Personlig har jeg følt dette Ansvar meget stærkt, da jeg i Besættelsestiden stod som Leder af Konservativ Kvinders Beredskabskolonne. I de to Aar, de blev uddannet, talte denne Kolonne flere Hundrede Medlemmer, og jeg var stærkt bekymret over det Ansvar, jeg i saa Henseende paatog mig. Derfor er jeg meget interesseret i, at hele dette ømfindtlige Forhold bliver rettet, naar denne Lov føres ud i Livet.

Jeg har tilladt mig ved denne Lejlighed at fremkomme med disse Bemærknin-

ger, og jeg haaber, at det foreliggende Lovforslag maa blive et Folkets Udtryk for Viljen til at beskytte vort Fædreland og vort Folk i den givne Situation, om den skulde komme til at foreligge.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg vil gerne have Lov til at takke Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og Det konservative Folkeparti samt det ærede Medlem Fru Lisbet Hindsgaul for den Velvilje, hvormed de har modtaget Lovforslaget om et lovfæstet Hjemmeværn. Og efter at have sagt dette vil jeg benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Betragtninger, som Ordførerne har fremført her i Dag.

Jeg vil gerne have Lov til at begynde med nogle Bemærkninger til den kommunistiske Ordfører. Kommunisterne har jo den Vane at give Udtryk for, at *de* er Befolkningen. Det er en Vane, som de ikke alene har her i Landet, men som de ogsaa har i andre Lande, og med de Virkninger, som vi kender fra forskellige Lande. Det kan derfor ikke forbavse mig og formentlig heller ikke ærede Medlemmer af dette høje Ting, at det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen i Dag talte, som om han kom med Mandat fra Befolkningen som Helhed til at sige det, som han fremførte heroppe fra Talerstolen. Vi ved jo alle sammen, hvad der er Sandheden om den Façon.

Det ærede Medlem gav det ogsaa Udseende af, at han ved denne Lejlighed kunde tale paa Modstandsbevægelsens Vegne. En væsentlig Part af de Mennesker, som tog Del i den organiserede Modstandsbevægelse, er gaaet ind i Hjemmeværnsforeningerne, og jeg har, medens jeg forberedte dette Lovforslag, haft Kontakt med Landsledelsen for de danske Hjemmeværnsforeninger. Jeg har endvidere efter Indbydelse været til Stede paa den Kongres, som de danske Hjemmeværnsforeninger for ganske kort Tid siden afholdt i Aarhus, og jeg kender ikke noget til, at de danske Hjemmeværnsforeninger, som med en vis Ret kan tale paa Modstandsbevægelsens Vegne, har været afvisende over for det Lovforslag, som jeg her har fremsat. Derimod har jeg bemærket, at Hjemmeværnsforeningerne har en saadan Mistillid til Kommunisterne, at de har anset det for hensigtsmæssigt at